

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงฟังสิ่งที่เราพูดกับท่าน อย่าเป็นคนกบฏเหมือนพงศ์พันธุ์กบฏ จงอ้าปากและกินสิ่งที่เรากำลังจะให้ท่าน”

เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็เห็นพระหัตถ์เหยียดออกมาหาข้าพเจ้า พระหัตถ์นั้นถือหนังสือม้วนหนึ่ง พระองค์ทรงคลี่หนังสือม้วนนั้นออกต่อหน้าข้าพเจ้า มีอักษรเขียนอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีบทคร่ำครวญ คำไวพจน์ และคำวิบัติเขียนอยู่ในม้วนหนังสือนั้น

พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกินสิ่งที่ท่านเห็น จงกินหนังสือม้วนนี้ แล้วจะไปพูดกับพงศ์พันธุ์อิสราเอลเถิด” ข้าพเจ้าจึงอ้าปาก พระองค์ก็ประทานหนังสือม้วนนั้นให้ข้าพเจ้ากิน แล้วตรัสว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกินหนังสือม้วนนี้ซึ่งเราให้ท่าน จงกินให้อิ่ม” ข้าพเจ้าจึงกินหนังสือม้วนนั้น ซึ่งมีรสหวานเหมือนน้ำผึ้งในปากของข้าพเจ้า

แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงไปพบพงศ์พันธุ์อิสราเอลและประกาศถ้อยคำของเราแก่เขา”

พระวรสาร

มธ 18:1-5,10,12-14

ขณะนั้น บรรดาศิษย์เข้ามาเฝ้าพระเยซูเจ้า ทูลถามว่า “ผู้ใดยิ่งใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์”

พระเยซูเจ้าทรงเรียกเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งให้มายืนอยู่กลางกลุ่มพวกเขา แล้วตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ ท่านจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ไม่ได้เลย ฉะนั้น ผู้ใดที่ถ่อมตนลงเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ คนนี้ ผู้นั้นจะยิ่งใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ ผู้ใดต้อนรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้ในนามของเรา ผู้นั้นต้อนรับเรา จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นคนธรรมดา ๆ เหล่านี้คนใดเลย เราบอกท่านทั้งหลายว่า ตลอดเวลาในสวรรค์ ทูตสวรรค์ของเขาเฝ้าชมพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์”

“ท่านทั้งหลายคิดอย่างไร ถ้าชายคนหนึ่งมีแกะอยู่ร้อยตัว แล้วแกะตัวหนึ่งบังเอิญหลงทาง เขาจะไม่ปล่อยแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้บนภูเขา เพื่อค้นหาแกะตัวที่หลงไปหรือ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าเขาหาแกะตัวนั้นพบแล้ว เขาจะรู้สึกยินดีที่พบมันมากกว่ายินดีในแกะเก้าสิบเก้าตัวที่ได้พลัดหลง พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ก็เช่นกัน ไม่ทรงปรารถนาให้คนธรรมดา ๆ เหล่านี้แม้เพียงผู้เดียวต้องพินาศไป”

ดังเช่นคนเลี้ยงแกะที่ดีที่พระเยซูเจ้าทรงเปรียบเทียบให้เราฟัง พระองค์ทรงแสวงหาเรา เมื่อพบเรา พระองค์ก็ทรงแบกเราบนบ่าของพระองค์ นับว่าเป็นภาพที่มีความหมายลึกซึ้ง พระองค์ทรงชื่นชมยินดีที่ได้พบแกะที่หลงฝูงได้กลับเข้ามาอยู่กับพระองค์ นี่คือการรักที่พระชุมพบาลทรงมีต่อเราแต่ละคน เราจะพบกับทุ่งหญ้าอันอุดมแห่งชีวิตนิรันดร์ได้ ก็โดยอาศัยพระองค์เท่านั้น

ระลึกถึง น. มักซีมีเลียน

มารีย์ กอลเบ

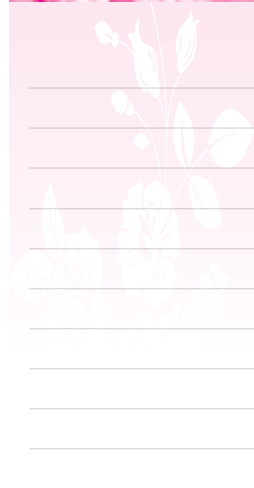
พระสงฆ์ และมรณสักขี

สดด 119:13-14,24,72,

102-103,111-112,

131-132

ทำวัตรสวดที่ 3

วันที่ 14 สิงหาคม 2555

มธ .18.1-5,10.12-14

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรความยิ่งใหญ่ในความเรียบง่ายของเด็ก การพึ่งพาพ่อแม่ พระองค์ทอดพระเนตรความต่ำต้อยของเด็ก คนตัวเล็กที่ไม่อาจเลือกสิ่งใดด้วยตนเองได้ เขาเพียงพูดว่า “กรุณา..” เพราะเด็กไม่มีอำนาจในตัวเอง อากัปกิริยาเหล่านี้แหละที่ชนะใจคนอื่น

ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูเจ้าทรงประหลาดพระทัยที่ได้ยินคำถามจากอัครสาวกว่า “ใครใหญ่ที่สุดในพระอาณาจักรสวรรค์” จงฟังผู้คนในที่ทำงานรัฐ ในโลกชั่วคราว ในสื่อ ในโรงเรียน หรือแม้กระทั่งในบ้าน.

“มาเข้ากลุ่มกับเราสิ คุณจะมีความสำคัญขึ้นมาเลย” “เล็งเป้าให้สูงไว้” “เราจะช่วยคุณให้ไปถึงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดเลย” คำพูดทำนองนี้ที่ทำให้จิตใจของเราประหม่ากลัว. ล้วนแสดงความกระหายเกียรติยศ ชื่อเสียง และความร่ำรวย.

สำหรับพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเตือนเราถึงความรับผิดชอบขณะที่แสวงหาความสำเร็จและเกียรติ. หน้าที่รับผิดชอบทุกครั้งที่เราได้รับมาทำในอุ้งมือของเราต้องพินทุมิตรภาพกับผู้อื่นและกับพระองค์ด้วย

ขอแสงสว่างของพระเยซูเจ้าจงฉายมายังเราเพื่อเราจะแสวงหามาตรการของพระองค์สำหรับข้าพเจ้าพระอาณาจักรของพระองค์ ได้โอบกอดผู้อื่นแอรอบตัวเราและแสวงหาผู้ที่หลงทาง